

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش بازآفرینی بافت های ناکارآمد بر مدیریت توسعه در اهواز

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا خزایی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

عباس شیاعی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

بافت های ناکارآمد شهری پهنه هایی از شهر هستند که در مقایسه با سایر پهنه های شهر از جریان توسعه عقب افتاده، از چرخه تکاملی حیات جدا گشته و به کانون مشکلات و نارسایی ها تبدیل شده اند. با این وجود این بافتها درصد بالایی از جمعیت شهری را در خود جای داده و در عین حال از ظرفیت ها و قابلیت های نهفته بسیاری برای توسعه های آتی درون شهری برخوردار هستند. اما پرداختن به بافت های ناکارآمد شهرها و برنامه ریزی برای آنها، جدا از پرداختن به واقعیت های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی نبوده و مستلزم برنامه ریزی دقیق، جامع و واقع گراانه است. در سالهای اخیر بازآفرینی شهری به عنوان رویکرد جدید برای بهسازی و نوسازی این بافت ها مطرح شده است. این پژوهش با هدف ارزیابی نقش بازآفرینی بافت های ناکارآمد بر مدیریت توسعه در اهواز انجام گرفته که به منظور تجزیه و تحلیل داده ها و آزمون فرضیات از نرم افزار SPSS، سپس از طریق تکنیک SWOT تجزیه و تحلیل انجام و جهت آزمون فرضیه از آزمون T استفاده می گردد. یافته های این پژوهش نشان می دهد موقعیت راهبردی برای برون رفت از وضعیت موجود و حرکت به سمت بازآفرینی شهری پایدار در ساختار اقتصادی- اجتماعی (راهبرد محافظه کارانه) و در ساختار کالبدی- زیست محیطی (راهبرد تدافعی) می باشد. نتیجه گیری کلی اینکه: در ارتباط با فرضیه با میانگین ۲۸/۳ مورد تایید است.

کلمات کلیدی:

ناپایداری، بافت ناکارآمد، بازآفرینی شهری، بافت شهری، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201651>

